

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

บทสรุป

สังคมไทยในปัจจุบันกำลังเผชิญหน้ากับปัญหาการแพร่หลายของวัตถุหรือสิ่งของลามก ทั้งที่มีสภาพเป็นวัตถุหรือสิ่งของลามกโดยชัดเจนและวัตถุหรือสิ่งของลามกที่แอบแฝงมาในรูปแบบของศิลปะ เช่นการถ่ายภาพเปลือยของผู้หญิงที่เรียกว่าภาพนู้ด หรือการถ่ายภาพเปลือยผู้หญิงประกอบบทเพลงคาราโอเกะ รวมทั้งหนังสือที่มีวัตถุประสงค์ในการแสดงออกในเรื่องทางเพศได้แก่หนังสือเพลย์บอยภาคภาษาไทยที่เป็นผลิตขึ้นในรูปแบบเดียวกันกับหนังสือเพลย์บอยในต่างประเทศ หรือหนังสือการ์ตูนสำหรับเด็กที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความรุนแรงและเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องทางเพศ เป็นต้น

จากการศึกษาพบว่ากระแสของการแพร่หลายของวัตถุหรือสิ่งของลามกในสังคมไทยนั้น สามารถแพร่หลายเข้าไปสู่กลุ่มเยาวชนไทยได้อย่างกว้างขวางและรวดเร็ว เนื่องจากสังคมไทยเป็นสังคมเปิดที่ยอมรับการถ่ายทอดทั้งทางเทคโนโลยีและวัฒนธรรมของต่างชาติได้อย่างไม่มีขอบเขตจำกัด โดยขาดมาตรการแยกแยะว่าสิ่งใดเป็นสิ่งที่ดีมีประโยชน์หรือสิ่งใดที่เป็นโทษ จึงทำให้สังคมไทยขาดมาตรการในการป้องกันยับยั้งมิให้สิ่งที่เป็นโทษเหล่านั้นเข้ามาแพร่หลายอย่างไม่มีข้อจำกัดดังที่เป็นอยู่

การดำเนินการป้องกันและปราบปรามขบวนการผลิตและเผยแพร่วัตถุหรือสิ่งของลามกให้หมดสิ้นไปจากสังคมไทยนั้นนับว่าเป็นปัญหาสำคัญที่น่าเป็นห่วงเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากวัตถุหรือสิ่งของลามกได้มีการพัฒนารูปแบบในการผลิตและแสวงหาช่องทางในการเผยแพร่ที่ยากต่อการที่เจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องจะเข้าไปควบคุมและปราบปรามได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่นการเผยแพร่วัตถุหรือสิ่งของลามกผ่านระบบคอมพิวเตอร์อินเทอร์เน็ต หรือการเผยแพร่ผ่านระบบสัญญาณดาวเทียม ซึ่งจะเห็นได้ว่าหากหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ในการปราบปรามวัตถุหรือสิ่งของลามกไม่สามารถพัฒนาศักยภาพในการติดตามควบคุมวัตถุหรือสิ่งของลามกได้อย่างมีประสิทธิภาพแล้ว จะทำให้มาตรฐานในเรื่องทางเพศของสังคมไทยเสื่อมทรามลง เนื่องจากเด็กและเยาวชนไทยอาจมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่ถูกต้องตั้งแรมเพราะได้มีการเลียนแบบพฤติกรรมทางเพศที่พบเห็นจากวัตถุหรือสิ่งของลามกได้อย่างเสรี

การปราบปรามวัตถุหรือสิ่งของลามกที่ผ่านมานั้นพบว่า ก็ยังไม่สามารถที่จะหยุดยั้งขบวนการผลิตและจำหน่ายวัตถุหรือสิ่งของลามกได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากไม่สามารถที่

ดำเนินการจับกุมกลุ่มนายทุนที่อยู่เบื้องหลังขบวนการผลิตวัตถุหรือสิ่งของลามกได้ อีกทั้งการปราบปรามขบวนการผลิตและเผยแพร่วัตถุหรือสิ่งของลามกก็ยังสามารถทำได้ภายในขอบเขตจำกัด เพราะไม่มีหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่โดยเฉพาะในการปราบปรามวัตถุหรือสิ่งของลามก โดยเฉพาะ เช่นเดียวกับหน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการปราบปรามยาเสพติดให้โทษ หน่วยงานป้องกันการลักลอบการค้าสินค้าหนีภาษี หน่วยงานป้องกันการค้าประเวณีเด็ก หรือหน่วยงานป้องกันการโจรกรรมรถยนต์ เป็นต้น จึงนับว่าเป็นเหตุสำคัญที่ทำให้การปราบปรามการผลิตและเผยแพร่วัตถุหรือสิ่งของลามกในสังคมไทยยังไม่สัมฤทธิ์ผลเท่าที่ควร

การที่สังคมไทยในปัจจุบันกำลังเผชิญหน้ากับปัญหาความรุนแรงของปัญหาการผลิตและเผยแพร่วัตถุหรือสิ่งของลามกนี้ จากการศึกษาพบว่าปัจจัยสำคัญที่ทำให้ปัญหาการแพร่หลายของวัตถุหรือสิ่งของลามกสามารถที่จะเผยแพร่ไปได้อย่างรวดเร็ว แม้ว่าจะมีกฎหมายบัญญัติเป็นความผิดและกำหนดบทลงโทษต่อผู้ที่กระทำการฝ่าฝืนไว้ ก็ยังไม่สามารถที่จะยับยั้งความรุนแรงของปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งผู้เขียนได้สรุปปัญหาไว้ดังนี้ คือ

ปัญหาประการแรกในการควบคุมวัตถุหรือสิ่งของลามก คือการที่รัฐบาลยังไม่ค่อยได้ให้ความสำคัญกับปัญหาการแพร่หลายของวัตถุหรือสิ่งของลามกมากนัก เนื่องจากรัฐบาลและหน่วยงานของรัฐเห็นว่าปัญหาวัตถุหรือสิ่งของลามกมีผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สินและเป็นผลร้ายต่อบุคคลและสังคมน้อยกว่าปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาทางการเมือง ปัญหาทางสังคม หรือปัญหาอาชญากรรมในรูปแบบอื่น การที่รัฐไม่ค่อยได้ให้ความสนใจต่อปัญหานี้สืบเนื่องมาจากการขาดการศึกษาวิจัยถึงผลกระทบของวัตถุหรือสิ่งของลามกที่จะมีต่อบุคคลและสังคมอย่างจริงจัง อีกทั้งยังขาดการกระตุ้นแรงจูงใจจากสังคมอย่างต่อเนื่องเพื่อให้รัฐดำเนินการแก้ไขปัญหานี้อย่างนอ้บอย่างเร่งด่วนด้วย

ปัญหาประการที่สองคือกฎหมายควบคุมการผลิตและเผยแพร่วัตถุหรือสิ่งของลามกของประเทศไทยยังไม่สามารถที่จะวิวัฒนาการให้ครอบคลุมกับรูปแบบใหม่ๆของวัตถุหรือสิ่งของลามกที่พัฒนาการเปลี่ยนแปลงไปตามความทันสมัยและเทคโนโลยีได้ ข้อบกพร่องทางกฎหมายไม่ว่าจะเป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับความหมายของวัตถุหรือสิ่งของลามก หรือบทบัญญัติเกี่ยวกับการคุ้มครองเด็กมิให้ถูกชักนำไปเกี่ยวข้องกับวัตถุหรือสิ่งของลามกไม่ว่าจะเป็นฐานะเป็นผู้แสดงหรือเป็นผู้ดูวัตถุหรือสิ่งของลามกก็ตาม จึงควรมีมาตรการที่เคร่งครัดในการปราบปรามวัตถุหรือสิ่งของลามกที่เกี่ยวกับเด็กและมีบทลงโทษที่รุนแรงกว่าการผลิตและเผยแพร่วัตถุหรือสิ่งของลามกทั่วไป เนื่องจากหากไม่มีกฎหมายในส่วนนี้ออกมาเพื่อคุ้มครองเด็กแล้วขบวนการผลิตวัตถุหรือสิ่งของลามกในประเทศไทยอาจมีการนำเด็กมาเกี่ยวข้องกับการผลิตวัตถุหรือสิ่งของลามกมากขึ้น เช่นเดียวกับปัญหาการใช้แรงงานเด็กหรือการค้าประเวณีเด็ก เป็นต้น

ปัญหาประการที่สามคือมาตรการในการกำหนดโทษแก่ผู้กระทำความผิดฐานผลิตหรือจำหน่ายวัตถุหรือสิ่งของลามกนั้นยังไม่เด็ดขาดเพียงพอที่จะทำให้ขบวนการผลิตวัตถุหรือสิ่ง

ของลามกเกิดความเกรงกลัวต่อโทษที่จะได้รับ เมื่อเปรียบเทียบแล้วเห็นว่าการผลิตและจำหน่ายวัตถุหรือสิ่งของลามกให้ผลตอบแทนที่สูงมากพอและคุ้มค่าต่อการเสี่ยงในการกระทำผิดเนื่องจากความผิดฐานนี้มีบทลงโทษไม่สูงนัก และสามารถที่จะหลีกเลี่ยงไม่ให้ถูกจับกุมได้โดยง่าย หรือหากถูกจับกุมก็ได้รับโทษเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

จากเหตุผลที่กล่าวมาเป็นเหตุให้ขบวนการผลิตและจำหน่ายวัตถุหรือสิ่งของลามกในประเทศไทยได้ขยายวงกว้างออกไปอย่างมากมาย และจะทวีความรุนแรงออกไปอย่างไม่มีขีดจำกัด ซึ่งจะกลายเป็นปัญหาที่ยากต่อการแก้ไขในอนาคต เหมือนกับที่ประเทศในสังคมตะวันตกกำลังประสบปัญหาอยู่ในขณะนี้ ดังนั้น จึงควรมีการศึกษาและเตรียมการเพื่อหามาตรการที่เหมาะสมในการแก้ไขปัญหการผลิตและเผยแพร่วัตถุหรือสิ่งของลามกในสังคมไทยที่มีประสิทธิภาพต่อไป

ข้อเสนอแนะ

จากที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัญหาในการป้องกันและปราบปรามการผลิตและเผยแพร่วัตถุหรือสิ่งของลามกในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้เขียนขอเสนอแนะว่า เพื่อให้การควบคุมและปราบปรามการผลิตและจำหน่ายวัตถุหรือสิ่งของลามกในประเทศไทยเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสมควรจะมีการพิจารณากำหนดแนวทางในการดำเนินการต่อปัญหานี้ ดังนี้

1. ควรมีการพิจารณาศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับการกำหนดความหมายของคำว่าวัตถุหรือสิ่งของลามกให้มีความเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพของวัฒนธรรมและประเพณีของสังคมแต่ละยุคสมัยที่เหมาะสมกับสภาพสังคมของประเทศไทย โดยการนำความเห็นทางวิชาการของผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมการผลิตและเผยแพร่วัตถุหรือสิ่งของลามกมากำหนดกรอบความหมายของคำว่า "สิ่งลามก" ที่สามารถใช้เป็นมาตรฐานกลางในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบตามกฎหมาย ได้แก่ เจ้าพนักงานตำรวจ อัยการ และศาล

2. ควรมีการกำหนดประเภทและมาตรการควบคุมวัตถุหรือสิ่งของลามกแต่ละประเภทให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว อาทิเช่น ควรกำหนดความผิดเกี่ยวกับการเผยแพร่วัตถุหรือสิ่งของลามกทางระบบคอมพิวเตอร์ ทางระบบโทรศัพท์ รวมทั้งการกำหนดมาตรการเพื่อป้องกันการนำวัตถุหรือสิ่งของลามกมาเผยแพร่ในระบบดังกล่าวด้วย เนื่องจากในปัจจุบันประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายเพื่อควบคุมการเผยแพร่วัตถุหรือสิ่งของลามกผ่านระบบดังกล่าว

3. ควรมีการกำหนดแบ่งแยกประเภทของวัตถุหรือสิ่งของลามกโดยการกำหนดแบ่งเป็นสิ่งลามกที่มีเด็กเข้ามาเกี่ยวข้องและสิ่งลามกประเภททั่วไป โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการกำหนดฐานความผิดที่สมควรลงโทษอย่างรุนแรงแก่ผู้ที่น่าเด็กมาเกี่ยวข้องกับการผลิตวัตถุหรือ

สิ่งของลามก เพื่อเป็นการคุ้มครองบุคคลที่เป็นเด็กมิให้ถูกชักนำมาเป็นผู้แสดงในวัตถุหรือสิ่งของลามกมากขึ้น และกฎหมายควรกำหนดอายุสูงสุดของเด็กที่ถูกนำตัวไปเกี่ยวข้องกับ การผลิตวัตถุหรือสิ่งของลามก โดยไม่ต้องคำนึงว่าผู้ผลิตหรือจำหน่ายวัตถุหรือสิ่งของลามกจะรู้ถึงอายุของเด็กที่ถูกนำมาเกี่ยวข้องกับ การผลิตวัตถุหรือสิ่งของลามกหรือไม่ ทั้งนี้เพื่อเป็นการกำหนดข้อสันนิษฐานทางกฎหมายให้ผู้ที่กระทำความผิดไม่สามารถที่จะยกเอาความสำคัญผิดในอายุของเด็กมาเป็นข้อแก้ตัวที่จะไม่ต้องรับผิดได้

4.ควรมีการปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการกำหนดฐานความผิดฐานผลิตและจำหน่ายวัตถุหรือสิ่งของลามกขึ้นใหม่ โดยการกำหนดแบ่งแยกฐานความผิดของผู้กระทำความผิด ดังนี้

(1)กำหนดฐานความผิดของบุคคลผู้กระทำความผิด ในฐานะที่เป็นผู้ผลิตวัตถุหรือสิ่งของลามก โดยบัญญัติให้ ผู้ใดทำ ผลิต วัตถุหรือสิ่งของลามก ต้องระวางโทษเป็นความผิดสำเร็จ แม้ว่าจะยังไม่ได้มีการนำไปเผยแพร่ต่อสาธารณชนก็ถือว่าเป็นความผิดสำเร็จแล้ว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการแบ่งแยกฐานความผิดระหว่างผู้ที่กระทำความผิดในฐานะเป็นผู้ผลิต และในฐานะเป็นผู้จำหน่ายออกจากกัน

(2)กำหนดฐานความผิดของบุคคลผู้กระทำความผิด ในฐานะเป็นผู้จำหน่ายหรือเผยแพร่วัตถุหรือสิ่งของลามกที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการค้า โดยแยกออกจากความผิดฐานเป็นผู้ผลิต ซึ่งจะทำให้ผู้ที่กระทำความผิดในฐานะเป็นผู้ผลิต จะต้องรับผิดสองกรรมในฐานะเป็นผู้ผลิตและจำหน่ายหรือเผยแพร่สิ่งลามกด้วยซึ่งจะทำให้ผู้ผลิตจะต้องได้รับโทษหนักขึ้น ส่วนผู้ที่กระทำความผิดฐานเป็นผู้จำหน่ายหรือเผยแพร่วัตถุหรือสิ่งของลามก โดยไม่ได้เป็นผู้ผลิตก็ต้องรับโทษในความผิดฐานนี้เพียงกรรมเดียวเท่านั้น การกำหนดความผิดฐานนี้เพิ่มขึ้นก็เพื่อเป็นการกำหนดมาตรการลงโทษที่รุนแรงต่อบุคคลผู้กระทำความผิดฐานเป็นผู้ผลิต ให้ต้องรับผิดทั้งในฐานะเป็นผู้ผลิตและจำหน่ายทั้งสองฐานความผิด ซึ่งแต่เดิมจะรับผิดเป็นกรรมเดียว

(3)กำหนดฐานความผิดเป็นบทกฤษฎี โดยมิบทกำหนดโทษที่หนักขึ้นสำหรับบุคคลที่กระทำความผิดในฐานะเป็นผู้ผลิต ผู้จำหน่ายหรือเผยแพร่ หรือผู้ที่ครอบครอง วัตถุหรือสิ่งของลามกที่มีเด็กเกี่ยวข้องด้วย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการกำหนดมาตรการป้องกันและคุ้มครองบุคคลที่เป็นเด็กมิให้ถูกชักนำเข้ามาเกี่ยวข้องกับวัตถุหรือสิ่งของลามก ในทุก ๆ ทาง เช่น ผู้ผลิตวัตถุหรือสิ่งของลามกที่มีเด็กเกี่ยวข้องด้วยจะต้องรับโทษหนักกว่าการผลิตวัตถุหรือสิ่งของลามกทั่วไป หรือผู้ที่จำหน่ายหรือเผยแพร่วัตถุหรือสิ่งของลามกที่มีเด็กเกี่ยวข้องด้วยจะต้องรับโทษหนักกว่าการจำหน่ายวัตถุหรือสิ่งของลามกทั่วไป รวมทั้งผู้ที่ทำการจำหน่ายหรือเผยแพร่วัตถุหรือสิ่งของลามกให้แก่บุคคลที่เป็นเด็กก็ต้องรับโทษหนักกว่าการจำหน่ายหรือเผยแพร่วัตถุหรือสิ่งของลามกให้แก่บุคคลผู้เป็นผู้ใหญ่ หรือการที่ผู้ใดครอบครองวัตถุหรือสิ่งของลามกที่มีเด็กเกี่ยวข้องก็ต้องรับโทษอย่างหนักตามกฎหมาย แม้ว่าการที่ครอบครองวัตถุหรือสิ่งของลามกทั่วไปที่ไม่มีเด็กเกี่ยวข้องด้วยจะไม่ถือว่าผิดกฎหมายก็ตาม

5. ควรมีการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการควบคุมวัตถุหรือสิ่งของลามก โดยให้นำบทบัญญัติการริบทรัพย์สินตามมาตรา 3 และมาตรา 30 แห่งพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ.2534 มาใช้เป็นแนวทางในการบัญญัติกฎหมายเกี่ยวกับการลงโทษริบทรัพย์สินของผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับการผลิตและเผยแพร่วัตถุหรือสิ่งของลามก ซึ่งจะทำให้การลงโทษผู้กระทำความผิดฐานนี้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เนื่องจากการประกอบอาชญากรรมเกี่ยวกับการผลิตและจำหน่ายวัตถุหรือสิ่งของลามกไม่ได้มีสาเหตุมาจากความยากจนหรือความทุกข์ทรมาณหรือความผิดปกติทางจิต หากแต่มีสาเหตุมาจากความต้องการเงินหรือทรัพย์สิน ดังนั้นการป้องกันการผลิตและจำหน่ายวัตถุหรือสิ่งของลามกโดยการจำกัดเสรีภาพในการเคลื่อนไหวของบุคคลผู้กระทำความผิดแต่ไม่ขจัดอำนาจและทุนทรัพย์ของผู้เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดย่อมเป็นการไร้ผล ดังนั้นการกำหนดโทษริบทรัพย์สินของผู้เกี่ยวข้องกับวัตถุหรือสิ่งของลามกที่ได้มาจากการกระทำความผิดฐานนี้จะเป็นมาตรการที่ทำให้ผู้ที่กระทำความผิดหรือจะกระทำความผิดเกี่ยวกับการผลิตและจำหน่ายวัตถุหรือสิ่งของลามกเกิดความเกรงกลัวที่จะกระทำความผิด เพราะหากถูกจับกุมแล้วอาจจะต้องถูกริบทรัพย์สินทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับวัตถุหรือสิ่งของลามก เช่นเดียวกับผู้ที่กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดที่ต้องถูกดำเนินการริบทรัพย์สินตามกฎหมายดังกล่าว

6. ในอนาคตควรมีการศึกษาเพื่อพัฒนากฎหมายเกี่ยวกับการกำหนดเขตพื้นที่ หรือที่เรียกกันว่า โซนนิ่ง ลอว์ (Zoning Law) เช่นเดียวกับต่างประเทศที่มีการออกกฎหมายอนุญาตให้มีการกำหนดเขตพื้นที่ที่สามารถทำการเผยแพร่วัตถุหรือสิ่งของลามกสำหรับบุคคลที่เป็นผู้ใหญ่แล้วได้อย่างเสรี แต่จะไม่อนุญาตให้บุคคลที่เป็นเด็กเข้าไปในสถานที่ที่กำหนดนั้น หากผู้ประกอบการในเขตพื้นที่นั้นฝ่าฝืนจะต้องได้รับโทษที่รุนแรง ซึ่งในปัจจุบันประเทศไทยก็มีการนำกฎหมายกำหนดเขตพื้นที่มาใช้บังคับ ได้แก่พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ.2509 ซึ่งมีบทบัญญัติในการกำหนดเขตพื้นที่ที่อนุญาตให้มีการจัดตั้งสถานบริการ แต่จะมีการกำหนดห้ามมิให้ผู้ประกอบการอนุญาตให้เด็กและเยาวชนที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี เข้าไปในสถานที่ที่กำหนดให้เป็นสถานบริการตามกฎหมาย

เหตุผลที่ควรมีการอนุญาตให้มีการเผยแพร่วัตถุหรือสิ่งของลามกในเขตพื้นที่ที่กำหนดต่อบุคคลที่เป็นผู้ใหญ่ได้ เนื่องจากการศึกษาพบว่าในอนาคตสังคมไทยซึ่งเป็นสังคมเปิด จะมีการยอมรับการเผยแพร่วัฒนธรรมของต่างชาติเข้ามาในสังคมไทยมากขึ้น ดังนั้นมาตรการในการปราบปรามวัตถุหรือสิ่งของลามกอย่างเฉียบขาดอาจไม่ใช่วิธีการแก้ไขปัญหาก็เหมาะสมอีกต่อไป จึงควรมีการนำมาตรการในการปราบปรามหรือป้องกันมาใช้ เช่นการอนุญาตให้มีการฉายภาพยนตร์ที่ไม่ผ่านการตรวจเซนเซอร์ให้มีการแพร่ภาพตามโรงภาพยนตร์ทั่วไป เนื่องจากเห็นว่าเป็นเรื่องทางเพศอย่างชัดแจ้งที่ไม่เหมาะสมต่อเด็กและเยาวชนที่จะเข้าชม แต่ไม่ควรที่จะเป็นภาพยนตร์ที่ต้องห้ามสำหรับบุคคลที่เป็นผู้ใหญ่ เป็นต้น